

Onze wereld lijkt soms een stal

Mijmeringen bij advent en kerst 2020

Advent

In de advent steken we elke week een kaars aan op de adventskrans. Zo worden we eraan herinnerd dat het leven méér is dan de winterse duisternis. We worden ertoe aangezet, over de dagelijkse sleur heen, opnieuw te verwachten. We zien uit naar een licht, niet het licht van de straatverlichting of van de reclame, maar het licht dat uitgaat van de liefde, dezelfde liefde waar Jezus zijn leven voor gaf. Licht dat mag uitstralen naar mensen die een heel jaar in de somberheid leven van armoede of uitsluiting.

Verwachten (Welzijnszorg)

*Advent is een donkere tijd:
we snakken naar zon
en ontsteken de lichten.
Maar we weten dat er in onze buurt
mensen zijn die soms een leven lang
in de schaduw
van onze samenleving staan.*

*Advent is wintertijd:
waarin we de koude te lijf gaan
en verlangen naar warmte
en geborgenheid.
We weten ons ook verbonden
met mensen ook hier bij ons
die door armoede en uitsluiting
menselijke warmte te kort komen.
Mensen, die soms letterlijk,
in de kou staan.*

*Advent is een oproep:
voor iedere christen om warmte
en licht te zijn.
Solidair met allen die niet genoeg hebben
om ten volle te kunnen leven.
We willen ommekeer brengen
voor mensen wie onrecht gedaan wordt,
voor mensen die door de armoede
uitgesloten worden.*

*Advent is leven:
een kans om wat ons is gegeven
te delen en aan anderen door te geven.
Een kans om wat krom is recht te trekken,
om wie inslaapt wakker te schudden,
om wie hopeloos of radeloos is weer te
helpen geloven.
Advent is het licht zien in de duisternis.*

Het Kerstverhaal

Lucas 2:1-20

Omstreeks deze tijd gaf de Romeinse keizer Augustus bevel dat in zijn hele rijk een volkstelling moest worden gehouden. Quirinius was toen gouverneur van Syrië. Iedereen moest naar de stad of het dorp van zijn voorouders gaan om zich te laten inschrijven. En omdat Jozef van David afstamde, moest hij naar Bethlehem in Judea, want daar had David vroeger gewoond. Samen met Maria, zijn zwangere vrouw, verliet hij Nazareth in Galilea om zich te laten inschrijven. Toen zij in Bethlehem waren, moest Maria bevallen. Zij bracht haar eerste kind ter wereld, een jongen. Zij wikkelde Hem in doeken en legde Hem in een kribbe, want in de herberg van het dorp hadden Jozef en Maria geen onderdak kunnen vinden.

Die nacht kwam een engel van God bij enkele herders die buiten in het veld overnachtten en op wacht zaten bij hun kudde. Door de verschijning van de engel werd de omgeving in een helder licht gezet. De herders beefden van angst, maar de engel stelde hen gerust. 'Wees niet bang,' zei hij, 'want ik breng u het mooiste nieuws dat u ooit hebt gehoord. Het is groot nieuws voor het hele volk. Vandaag is in Bethlehem de Redder

geboren: Christus, de Heer. En dit zal voor u het teken zijn: gij zult het pasgeboren kind vinden, in doeken gewikkeld en liggend in een kribbe.” Plotseling kwam bij de engel een menigte andere engelen die God loofden. Een hemels leger was het. ‘Ere zij God in de hoge,’ zongen zij. ‘Vrede op aarde bij de mensen in wie Hij welbehagen heeft.’ Zodra de engelen naar de hemel waren teruggekeerd, zeiden de herders tegen elkaar: ‘Kom! We gaan vlug naar Bethlehem. Nu de Heer ons dit verteld heeft, moeten wij zien wat daar gebeurd is.’ Zij liepen snel naar het stadje, vonden Maria en Jozef en zagen het kind! Het lag in een kribbe. Nadat zij het hadden gezien, gingen de herders overal vertellen wat er was gebeurd en wat de engel over het kind had gezegd. Ieder die hun verhaal hoorde, was verbaasd. Maria nam deze dingen stil in zich op en dacht er veel over na. Later gingen de herders weer terug naar hun kudde in het veld. Zij prezen God voor wat zij hadden gehoord en gezien. Het was precies zoals de engel had verteld.

Korte duiding

Er vallen enkele punten op in dit kerstverhaal.

Het eerste wat opvalt in dit verhaal, is de centrale plaats van de stal. Het kerstverhaal speelt zich niet af in het prestigieuze centrum van het Romeinse rijk, in Rome, maar in een stal, in een uithoek van het enorme Romeinse Rijk. Het teken dat de engel aan de herders geeft, is een schamele kribbe. Wij zouden kunnen zeggen: het is de krotwoning waar zovele mensen moeten in leven, of het is het gammele bootje dat de vluchteling over de zee brengt (een Italiaanse pastoor plaatste vorig jaar de kribbe in een bootje, vooraan in de kerk), het is het asielcentrum of het Maximiliaan-park.

Het verhaal begint bij keizer Augustus, hoofd van het Romeinse Rijk, een wereldrijk. Heel de wereld voelt de gevolgen van zijn macht, zijn heerszucht. Een keizer die als god aanbeden werd. Maar de belangrijkste persoon in dit verhaal is niet de keizer, maar wel de groep herders. Mannen die niet hoog aangeschreven staan, ook niet bij hun eigen godsdienstige leiders. Want herders gaan niet naar de tempel, ze kunnen ook niet lezen en schrijven, ze mogen zelfs niet getuigen voor de rechtbank. Maar juist aan hen wordt de blijde boodschap het eerst verkondigd. Ze zijn zo eenvoudig, zo ontvankelijk, dat ze in die Jezus hun redder zien. Natuurlijk moeten we erbij denken: ze zien hier in de kleine Jezus al de verrezen Heer, die over de dood heen een teken van hoop geworden is. En spontaan begeven zij zich lopend naar de kribbe, om het nadien overal te gaan vertellen. De herders zijn hier de oproepers: ze brengen het goede nieuws naar buiten.

Kijk ook even naar de plaats die Maria inneemt in dit verhaal. De herders brengen het nieuws naar de mensen. Die zijn verbaasd maar daar blijft het ook bij. Ze zijn ook vlug over hun verbazing heen en wachten tot er weer iets verbazingwekkends gebeurt. Van de ene kick naar de andere. De komst van de herders is ook voor Maria iets wat ze niet goed begrijpt. Het roept ook bij haar verwondering op, maar Maria neemt deze dingen stil in zich op en denkt er veel over na. Ook dit weerspiegelt de houding van Maria tegenover de latere Jezus: zij kan haar eigen verwachtingen loslaten, om Hem te zien als iemand die voor de onvoorwaardelijke liefde kiest.

Even bezinnen bij deze duiding

De stal

Laten we de stal niet te romantisch voorstellen. Een stal betekent ook de stank en de vuilnis van de dieren. Betekent ook: het rommeltje dat wij mensen er soms van maken.

Heer onze wereld lijkt soms een stal

*Heer,
onze wereld lijkt soms een stal
vol ezels en ossen, kaf en koren,
rommel van macht en eerezucht,
kleinmenselijk gekuip om winst en bezit,
een wriemelende mierenhoop
van onverdraagzame mensen...*

*Heer,
geef ons de moed
om schoon schip te maken,
om wat uit te mesten
en plaats te maken voor U.
Een beetje plaats
- voldoende voor een kind –
Vindt Gij al genoeg, is het niet ?*

*Heer,
ons hart lijkt soms een stal
vol tegenstrijdige gevoelens,
een rommel van complexen,
een nest vol kleinzerigheid,
onder een laag grijze stof
van pretentieuze oppervlakkigheid,
met een kribbe
die helemaal gevuld wordt
met het lieve 'ik'...*

*Heer,
zoals ieder jaar
kijken wij uit naar Uw komst.
We verwachten U,
maar waarschijnlijk te passief...*

De herders

Wie zijn de herders vandaag de dag, wie zijn die oproepers?

“Onbetaalbaar” (Kris Buckinx)

*Ze zijn onbetaalbaar,
zij die een neus hebben voor de kleine noden van hun burens,
zij die maar een half woord nodig hebben om te verstaan,
zij die altijd iets extra in de ijskast hebben voor een plotse gast.*

*Ze zijn onbetaalbaar,
zij die steeds weer de vinger op de open wonde leggen,
zij die geduld opbrengen voor altijd weer dezelfde vragen,
zij die tegen beter weten in toch maar opnieuw beginnen.*

*Ze zijn onbetaalbaar,
zij die achter regels en wetten de mens zien, ook de sukkelende,
zij die begrip opbrengen voor hen die zich de derde keer stoten,
zij die willen geloven dat mensen op hun manier echt hun best doen.*

*Ze zijn onbetaalbaar
zij die met open ogen leven en met een open hart,
die weten dat zelfs rechtvaardige wetten
mensen niet altijd tot hun recht laten komen.*

Ze zijn onbetaalbaar...

Maria

Maria neemt de boodschap van Jezus in zich op. Ze komt tot een dieper geloof, aangezet door het enthousiasme van de herders. Hoe moeten we haar geloof omschrijven?

Geloof het maar (C. Desoete)

*Geloof het maar
Geloof het maar,
jij kleine mens,
kleine gemeenschap:
je bent het zout der aarde.
Je hebt alles in je
om smaak te geven aan het samenleven,
om goed te zijn en goed te doen.
Er is een kracht in jou
die mensen beter maakt.
Geloof het maar en maak het waar.*

*Geloof het maar.
Jij, kleine mens,
kleine gemeenschap:
jij bent licht
voor de wereld om je heen.
Licht van liefde,
licht van toekomst
van Ik zal er zijn voor u.
Laat zijn licht maar toe in jou
en straal het uit
in wat je zegt en doet.
Geloof het maar omdat God in jou gelooft.*

Je bent een lichtbrenger

Kerst heeft alles te maken met 'licht brengen in de duisternis'.

Ik hou van advent en kerst. Ik hou van de sfeer, de gezelligheid, de fonkelende lichtjes, het lekkere eten, de mooie kleding, de vrieskou, kerstfilms en natuurlijk de prachtige kerstliederen... ik vind het een heerlijke tijd.

Ik kan me nog goed herinneren hoe wij als kinderen aan het einde van de kerstnachtdienst allemaal een kaars kregen die we aan de grote Paaskaars mochten aansteken, waarna we met die brandende kaarsen naar de volwassenen mochten lopen om hun kaarsen aan te steken. Binnen tien minuten was de kerk één grote zee van licht ... Adembenemend! En het liet me al jong beseffen hoe belangrijk het is dat je een licht mag zijn voor de mensen om je heen.

Wil jij, net als Jezus, licht uitstralen in deze wereld?

Tip 1: stel je prioriteiten

Door alle entourage die we om kerst heen gebouwd hebben, zou je bijna vergeten dat kerst eigenlijk niet gaat over lekker eten, chique gekleed zijn en grote feesten houden. De geboorte van Jezus staat in schril contrast met al deze heerlijkheden.

Jezus werd geboren in een stal. Jezus kwam voor de mensen die het moeilijk hadden. Bedelaars, prostituees, zieken en alle verschoppelingen in de wereld... Wij kunnen ook kiezen, we kunnen kiezen voor hen die het nodig hebben. Daar kan ik *mijn prioriteit stellen*!!! Denk maar aan het vluchtelingenwerk of aan de campagne van Welzijnszorg 2020 rond betaalbaar wonen (<https://youtu.be/86b-nUB9X30>). Er zijn zoveel noden in onze maatschappij die we kunnen steunen.

Tip 2: doe wat je doet met plezier

Het is niet de bedoeling dat wij veroordelend, kritisch, negatief de wereld in kijken. *Stop met klagen*, zeker in deze coronatijd met heel veel opgelegde beperkingen en kom tot actie! Laat het licht van uw geloof schijnen op hetgeen

je doet voor de andere! Dat hoeft niet groots en meeslepend te zijn: een vriendelijk woord in de omgang, even op de koffie bij de buurvrouw, vreugdevol blijven als de mensen om je heen chagrijnig zijn, bladeren blazen bij je zieke buurman, een alleenstaande vriend(in) telefoneren voor een losse babbel...in deze coronatijd is er zoveel eenzaamheid ook daar kunnen we stappen zetten en vreugde brengen. Het zijn allemaal daden van liefde! Besef dat je lichtdrager bent gemotiveerd door het leven van Jezus.

Tip 3: straal het uit en ga naar de anderen

Thuis, in je zetel zittend, zul je niet veel mensen tegenkomen. En toch hebben wij allemaal zoveel in ons: *onze persoonlijkheid, onze talenten, passies*, vele mogelijkheden die we met anderen kunnen delen. Hoe gaaf is dat! Kom er mee buiten! Ga daarmee naar hen die het nodig hebben...zoals een telefoontje als er iemand door je hoofd flitst, of als de zon schijnt op een winterdag als vandaag, nodig iemand uit voor een wandeling; of als je creatief bezig bent een mooi kerststukje maakt, misschien heb je wel iemand in gedachte die er blij mee is...; of als iemand slecht nieuws kreeg over de resultaten van de behandeling van zijn ziekte, ga naar hem toe en luister naar zijn beleving... dan zijn we pas échte lichtbrengers.

Misschien moeten we toch onze kerstverlichting dit jaar wat langer laten branden als teken van licht en goedheid en zo méér tijd nemen om licht te zijn voor anderen!!!!

Bronnen:

- Powervrouwen-Gods purpose-,
- Eric Vandenberghe, Van U is het Woord
- Hendrik Hoet, Lucas aan het woord
- Jan Peeters redacteur Ignis webmagazine
- Link met Welzijnszorg : Campagnefilm Onbetaalbaar? Onaanvaardbaar!
<https://www.youtube.com/watch?v=86b-nUB9X30>

Jos, Gerd en Raf dec.2020